

[Alfred Hansen]

Jeg vil gerne spørge ministeren, om ikke han finder det rimeligt, at man opretholder visse krav med hensyn til sprogkundskaber, og om ikke ministeren mener, det vil være rimeligt, at den dyrlæge, som kommer ud at betjene sine kunder, er i stand til at tale, ikke med de dyr, han skal behandle, men med de mennesker, som ejer dyrene. Jeg finder nok, at det er en betænkelig sag, at vi undergraver den nuværende ordning, hvor man dog kan have en vis kommunikation. Det er da muligt, at det ikke vil slå igennem, sådan at ikke-danskkyndige kommer ud og skal betjene kunderne, men jeg synes, visse krav med hensyn til at kunne tale dansk må være opfyldt både inden for lægeområdet, sygeplejerskeområdet og også her med hensyn til harmoniseringen af dyrlægeuddannelsen.

Jeg synes, der er nogle gode ting i forslaget, bl. a. at man sætter en grænse for, i hvor høj grad dyrlæger fremover skal have mulighed for at uddele medicin til landmændene, som så selv kan bruge den. Jeg finder det i allerhøjeste grad tiltalende, at man har mulighed for med en vedtagelse af denne lov at fratage en dyrlæge en autorisation, hvis han misbruger sin ret til at uddele medicin.

Jeg vil i udvalget være meget interesseret i at få deputationer navnlig fra dyrlægekredse, og derfor mener jeg, at det åbner op for en god udvalgsbehandling, navnlig hvis dyrlægerne vil komme i deputationer, så vi kan få en snak med dem, som virkelig har forstand på tingene, og som ved, hvordan det vil virke i praksis.

Men vi kan altså ikke acceptere en ordning, hvorefter man misbruger uddeling af lægemidler, og som kan være til skade for kvaliteten af levnedsmidler. Jeg er helt enig i de udtalelser, som SF-ordføreren kom med vedrørende en større kontrol med produktion af levnedsmidler og distribution af samme.

Endelig skal jeg sige, at jeg også er godt tilfreds med, at dyrlægestuderendes mulighed for at assistere dyrlæger i praksis er forbedret. Der er altså visse positive elementer, men de negative er så absolut i overtal, og her skal jeg bare endnu en gang henviser til EF-diktater, som jeg mener vi burde frigøre os for. Jeg mener fortsat, at det er danskere, der skal bestemme, hvilke love der skal gælde i Danmark, og det er der jo reelt ikke mulighed for. Dette er en lov, som er kommet til verden som følge af et diktat fra EF, og det

ser vi jo tydeligt fra de partier, som er EF-tilhængere. Det skal de have lov til, men jeg synes i grunden, det er beskæmmende, at man ligesom siger: det er jo en EF-forordning, og derfor må vi støtte den. Men det vil altså blive resultatet.

Retsforbundet vil stemme imod lovforslaget.

Landbrugsministeren (Poul Dalsager):

Hr. Alfred Hansen burde have tilføjet, at denne EF-forordning er tiltrådt fra dansk side som en fornuftig og rimelig forordning.

Jeg kunne måske sige til hr. Bjørn Poulsen i samme forbindelse, at jeg går ud fra, at han har gjort sig ulejlighed med at læse den studieplan, som kræves opfyldt for at kunne fungere som dyrlæge, og så kunne jeg i øvrigt – men jeg er jo et høfligt og et stilfærdigt menneske – have været fristet til at sige, at denne fuldstændig bevidstløse afstandtagen fra ethvert lovforslag, bare EF er nævnt, bare man udvider det internationale samarbejde på et eller andet område, efterhånden er ganske stereotyp og efterhånden også fuldstændig uden betydning, fordi der jo er et klart flertal her i folketinget for, at Danmark skal deltage i et udvidet internationalt samarbejde på en række områder. Og den opfattelse, at vi danskere uden videre altid er bedst på alle områder, er måske ikke helt så mur- og nagelfast, som visse af ordførerne synes at gå ud fra.

Jeg vil gerne sige til hr. Henrik Toft, at de placeringer af laboratorier, som han omtalte, kommer ikke denne lov ved; så vidt jeg forstod, er det kommunale laboratorier, som hr. Henrik Toft omtalte, og det kommer heller ikke landbrugsministeren ved. Det er miljøministeriets område, så her har dette lovforslag i hvert fald ingen mulighed for at gøre hverken fra eller til.

Hr. Henrik Toft spurgte endvidere, hvor mange private laboratorier der er tale om. Der er i øjeblikket tale om ét autoriseret laboratorium, og i øvrigt findes der tre andre laboratorier, som så i givet fald skal autoriseres.

Hr. Henrik Toft antydede endvidere, at der med dette lovforslag skulle være tænkt på en bestemt virksomhed. Det er der overhovedet ikke. Dette lovforslag tager kun stilling til spørgsmålet om dyrlæger og deres